τὴν φίλον ἀφαίρεμεν καὶ κεμὴν ἀφαιρέθεμεν τὴ φόνης φο
νικὸν, ὅφου εἰν ἤξουρεν ἢ θεμεν τὴν θεραπαίνη κεὶ τὴν δώσω τὸν
εὐφενῆ καὶ τὴν εὐγενήν σου. λοιφὸν μεφοι εἶν τὰ λόγια ἐγέ
λασε τὴν χηρώνην, καὶ ἐφῆρε φάγιν τὸν φίθηκεν φς τὴν ρέχην
τὴς καὶ τὸν ὄγκεν ἔξω εἰφὸ τὰ κόκκα. καὶ οὕτως ὄφίθηξ εἰνέθη
φς τὴν κεφαλὴν εἰφάνω καὶ ἐδόξασε τὸν θεὸν ὄφοῦ τὸν ἤκουθέν
σεν. ἢ δὲ χηρώνη ἐθόα, ἔφαρε φίλεμον τὴν παρφένον καὶ
καὶ ἔλα κεὶ ἀφαίρεμεν. καὶ τότε ὄφίθηξ ἦφε, καὶ ἔξαμφφιν
τὰ κόκκα, οὐκ εἶν ἀνὸρὸς σοφοῦ. ἔσφαμεν τότε φίλεμον, καὶ φά
λιν τὰ ρα γνωστὸν δεν ἦν κεὶ μὲ τὰ σφάω. καὶ ὅτι φαθέ:
νω ὅσον ἔφαθεν ὀγκεῖ δικρος εἰφὸ τὴν ἐκλεφοῦ. λέγεται γὰρ,
ὅτι ἔκαμεν τὰ φι ἐκαιτοῖκα φς τὸ φον τὴν κὶ. καὶ ἦν μεστὰ τὰ
ὀλεφοῦ τρεφομένη εἰφὸ τὰ φιαφόρεμα. τὸ λοιφὸν ἐτόφι
κα καὶ δεν ἐδεύτερον κεὶ ὄμη κεὶ κακηήσι, καὶ ἔμεν εἰ
φενηκεμένον. λέγφτε οὖν ἀκόλεφοῦ, τὶ ὠρέγεσαι κεὶ ἦχες
κεὶ ἔτρωγες; λέγφτε, τὴν παφφένον τοῦ γαιδάρου. καὶ ἐ
κάκη τοῦ λέγφ, ὅτι κόρον φεφῆγκε ἐφεφύγοες. ἐδὲ κον
τὰ μας ἦν φρύσις, καὶ φὴ χεῖν νεφοκοφεφηνὴς μὲ γαι
δάρους, καὶ φεφλίω ὄσως κεὶ κάμεν τὸ φὴ γον. καὶ ὅτέ
ων ἦφεν, ἐκεῖ τὸ θεραώσης, χρίνεται φροξενίσης θαυμα
σίαν καὶ εὐξιόσοι ἔσοφεν τὴς εἰν τεφεφβῆς. ἐφῆλν λοι=
φὸν καὶ κὴ ρε τὸν γαίδαρον καὶ τὸν ἐχαφέτησε καὶ τὸν ἦφε
λάγια φιλικά. καὶ τὸν κρώτησε, φεκὶ τὶ ἦν φὶ χὸς ἐτζὴς
καὶ εἰ τὸς ἦφεν, εἰφὸ τὴς κεφκίας τοῦ εἰφενὸς μου. φτότε θα
ρυφοφτώνφεμε καὶ ὀλιγοτροφῆμε. καὶ ἦφεν τὸν, φεκὶ τὶ τὰ ὑ
φομένης; καὶ ἦφεν, ἐμὲ τὶ κεὶ κάμεν. ὅφου καὶ εἰν ὑφαίνω
ἐτζὴ καὶ χφρότφφε ἔχω. καὶ τότε λέγφτον, ἔλα μεφτὶ ἐμένα
καὶ κεὶ εἰνεφφεσθῆς. φτότε κὴ ξούρω τὸ φον χρονφόρον εἰξιον
φοφκὰ φεκὶ κεφκὴν ζωὴν, ὅφοῦ ἦν καὶ εἶφος ὄνος ἐκεῖ. καὶ
θέλφς κὴ σκεφτφοφιαφμένος καὶ ἐκφοβοσφ ὅτι ἐκεῖ εἶν

φεφωφος

http://digital.slub-dresden.de/ppn346310687/245